

Medlem tror, at vore Smaaajordbrugere er bedre tjente med at skulle købe de dyrere russiske Pilleker, end om vi selv kunde fremskaffe en Hest som den, jeg her taler om, saa tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Jeg tror, vi skal overlade det til de jydsk og i det hele taget de danske Landmænd selv at udpege blandt de danske Heste denne lille, dybe Hest, som vi nu er i Gang med at fremskaffe, hellere end at give Lovbestemmelser om, at Hestene skal have en vis Størrelse, hvis der skal ydes Statsstøtte til Avlen. Jeg kunde meget ønske, at der blev givet Bevilling til en Fortsættelse af dette Arbejde paa at fremskaffe netop en Hest, som passer for det danske Landbrug, og paa de stærkere Jorder kan selv Smaalandsmænd heller ikke have en meget mindre eller svagere Hest end den, jeg her taler om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg tror, jeg har paa vist med tilstrækkelig gode Grunde, at saaledes som Forholdene i dette Øjeblik ligger for Hesteavl i Danmark og sandsynligvis vil komme til at ligge i en meget lang Fremtid, svæver den lette Hesteavl i Luften. Jeg har nævnt den Hest, som jeg fandt var den ideelle Husmandshest, og til hvis Avl jeg mener, det er berettiget, at der ydes Støtte fra Staten. Vi er jo alle enige om, hvorledes den Hest skal se ud, og jeg har for mit Vedkommende sagt, at jeg mente, at det bedst egnede Materiale var de mindre Typer af belgiske Hopper, der findes i vort Land. Men jeg skulde intet som helst have imod, om det ærede Medlem Hr. Hedegaard virkelig havde Ret i, at der indenfor den jydsk Hesteavl findes Typer, som er egnet til at udvikles i samme Retning, tværtimod, det skulde glæde mig meget. Men det er først i de allerseneste Aar, at man ved Præmieringen har taget Hensyn dertil, med andre Ord har forladt Kolosserne, Munkedalerne og de andre, der kun glimrer ved deres forfærdelige Fylde. Man vil derfor forstaa, at jeg mener, at de Regler, der hidtil har været anvendt ved vore Hingste og Hoppeskuer, aldeles ikke duer. Derfor er det, jeg gør mig Talsmand for, at disse Regler lægges om. Det er det, vi skal sætte vort Arbejde ind paa.

Landbrugsministeren (Bording): Den Gang jeg fremsatte det foreliggende Lov-

forslag, havde jeg endnu en lille Smule Haab om, at naar man fremsatte et saadant sagligt Lovforslag, som jeg finder en Revision af Husdyrloven maa være, vilde det ogsaa i det høje Folketing blive modtaget paa den Maade, at man optog en saglig Døttelse deraf. Jeg kan imidlertid ikke sige, at den Forhandling, der nu er ført, og de Udtalelser, der er faldet fra de mange forskellige Talere, tyder paa, at man tager de rent saglige Hensyn og ikke de politiske, tværtimod. Man kan jo ikke sige, at det er nogen ubetinget Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og man faar nærmest Indtrykket af, at de mange Talere ikke har talt ud fra saglige Hensyn, men at det er rene politiske Formaal, de har villet dyrke. Nu er det ikke, fordi jeg tror, at det paa nogen Maade politisk set kan skade mig, fordi jeg har den Opfattelse, ogsaa som Landmand — og jeg mener, jeg i al Beskedenhed kan regne mig til de praktiske Landmænd lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der synes at opfatte sig selv som staaende langt over os andre i praktisk og saglig Dygtighed —, at langt over Halvdelen af de danske Landboere deler min Betragtning i det Spørgsmaal.

Skønt der, som sagt, ikke er udtalt ubetinget Tilslutning til Forslaget, vil jeg dog ikke undlade at bringe enkelte Talere en Tak for deres Udtalelser. Det gælder navnlig de ærede Medlemmer Hr. Olufson, Hr. Mads Larsen, Hr. Kr. Pedersen og Hr. Jensen (Broby). Det ærede Medlem Hr. Olufson udtalte, at han i det store og hele kunde gaa med til Forslagets Hovedprincip; der var kun enkelte Bestemmelser, han ikke var helt tilfreds med og gerne vilde have ændret. Det første, han omtalte, var, at Tilskuddet til Kontrolforeningerne burde ordnes paa den Maade, at naar en Kontrolforening havde haft Tilskud i nogle Aar, skulde man tage det fra den og give det til en anden, nyoprettet Kontrolforening. Det er ogsaa den Tanke, jeg har søgt at imødekomme i nogen Grad ved Bestemmelsen om, at der skal optages Medlemmer mindst hvert andet Aar, og jeg kunde godt tænke mig, at man, hvis der ikke sker anden Skade ved det, kunde bestemme, at Tilskuddet til Kontrolforeninger gives for en vis Aarrække, hvorefter der paa vedkommende Egn ikke mere kan faas Tilskud til Kontrolforeninger. Det er nemlig min Opfattelse, at naar der gives Tilskud, er det for at sætte en Bevægelse i Gang for at ophjælpe noget, man har Tro til betyder noget for vedkommende Egn. Men det er umuligt for Samfundet, for Skatteborgerne at blive ved med at yde det samme